

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

בבא קמא סח

עניין: מפני ששנה בחטא

בית האוצר להגריי ענגיל ח"א

כ"ל קעט) אלא אימא. בזכרוננו שלחמי מונא נשס
 הרמ"ע מפאט ז"ל דכל היכא דאמר
 ה"ס אלא אימא אין הכוונה שחזר בו ממאמר הראשון רק
 הכונה שמאמר השני הוא רק מפרש את המאמר הראשון ומאמר
 הראשון לשלם במק"ע ופי' בזה הך דעבר אדם עבירה ושנה בה
 הותרה לו ופריך הותרה לו ס"ד ומשני אלא אימא נעשית לו
 כהיתר והכוונה דלד התנגדות הקדושה הוא סתים בפני הנשמה
 הישראלית ורק ע"י הרגל החטא חלילה נפתח וניתר לו הד
 הוא צחינה המחיימת לעבירה הוא כמעט כל לטמא פוזחין
 לו וזה הותרה לו שמחלה היתה העבירה וצחינה סתומה לפניו
 ואח"כ הותרה ונפתחה ובהיותה נפתחת ממילא נעשית לו כהיתר

שיטה מקובצת בשם המאירי

ובן פירש הרב המאירי ז"ל וזה לשונו: שנשתרש בחטא לאו
 דוקא נשתרש (אלא) רוצה לומר שהועילו מעשיו אלא כך
 פירושו שנשתרש בחטא רוצה לומר ששנה באולתו כאדם
 המושרש בה ואינו יכול לזוז ממנה. ע"כ.

גמ' שבת לא:

לאחת הן יתסתיים: דרש רב עולא מאי
 דכתיב יאל תרשע הרבה וגו' הרבה הוא
 דלא לירשע הא מעט לירשע אלא מי שאכל
 שום וריחו נודף יחזור ויאכל שום אחר ויהא
 ריחו נודף

שם משמואל יתרו תרע"ו

אבי אדמו"ר זצלה"ה פירש עפ"י דברי הש"ס
 שם כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה
 לו הותרה לו ס"ד אלא נעשית לו כהיתר. ויש
 להבין מי סני להש"ס למימר בהדיא נעשית
 לו כהיתר. והגיד היות ישראל נקשרין בקשר
 אמיץ לאביהן שבשמים, וכשאדם עובר עבירה
 נחלש חבל הכוסף, וכאשר שנה בה הותר
 הקשר, וזה רמז באמרו הותרה לו, כלומר
 הותר הקשר, וע"כ כשבא לאשמעינן דנעשה
 לו כהיתר אמר בלשון הותרה לו לרמז שהותר
 הקשר. וע"כ יש לומר דכשהוסיף ונשתרש

מהר"ל חידושי אגדות שבת לא:

עונש כפי רצונו. ואפשר בא ללמוד אותנו, כי אשר
 חטא כבר והוסיף בחטא, יותר מקבל עונש על אשר
 משנה וכופל בחטא, מאותו שחוטא בראשונה. ומדה
 זאת מצאנו במקומות הרבה (נדדים י' א') מפני
 ששנה בחטא עונשו יותר קשה. וזה שאמר מי שאכל
 שום יחזור ויאכל שום ויהיה ריחו נודף יותר, ולכך
 מי ששונה באולתו הוא יותר קשה ויותר עונשו חמור.
 וזה שאמר הכתוב אל תרשע הרבה, לא שבא לומר
 אבל מעט לירשע, שאין הדבר כך רק אמר שאל
 ירבה בחטא שאז יהיה עונשו יותר גדול.